

države v pravem razmerju z drugimi državami, je govoril baron di Pauli, kazajoč, da Tirolci več ko druge dežele delajo za brambo države, se vé, da po drugačnem načinu. Baron Giovanelli (tirolski poslanec) dokaže v svojem govoru, da je ta resolucija nasprotna postavi in deželni pravici in če tudi poročevalec in „visoka družba“ (hohe Versammlung) ne pri-trdi postavi tirolski o deželni brambi, mora obžalovaje reči, da Tirolci ne morejo na to ozir jemati, kajti tirolski polk ima vže zdaj več vojakov ko drugi, in da „visoki družbi“ ne gré noben upliv na to. (Pri teh besedah, in vzlasti zarad tega, ker je državni zbor imenoval le „družbo“, srdito memrajo „ustavoverci“ in slišijo se klici: al ni to zasmehovanje zbornice?) Predsednik pravi, da zarad tega, kakošen obraz kdo dela pri govoru, ne more nikogar opominjati. (Dobro! na desni.) Beseda pa „visoka družba“ vsaj ni razžaljenje. Proti resoluciji govori še Oelz iz Vorarlberškega, ktera je bila sprejeta od ustavovernih levičnjakov. — In tako je bil konec tej viharji obravnavi. — Po veliki noči, ko se 18. dne t. m. sopet začne zborovanje, takrat se bode vnel najhuji prepír, ko bode ministerstvo stopilo pred zbornico poslancev s svojimi predlogi, s kterimi namerava večo pravico dati deželnim zborom o postavodajstvu. Centralisti že brusijo meče, da bodo sekali po ministerstvu, ako se drzne, državnemu zboru kaj vzeti in dati deželnim zborom. Mi pa se bojimo, da iz te moke ne bo pogače: enim bode preveč, drugim premalo. Ministerstvu, ako mu je resnica z zadovoljstvom velike večine Avstrijancev (in mi še zmirom mislimo, da ima resno voljo za spravo) naj domú pošlje ta zbor; s sedanjo večino, ktera na vse kriplje le hoče gospodovati nenemškimi narodom, ni mirna sprava mogoča in nikoli ne bode!

— (Kako naj bi se uravnale razmere avstrijske), da se povrne notranji mir v naše dežele, je bil predmet razprav poslednjega zbora tukajšnjega društva, ki mu je ime „demokratska unija“. Za blagor Avstrije iskreno zavzeti predsednik dr. Prohazka je v tem zboru razložil vodila, ktera naj bi bila podlaga programu „avstrijskega tabora“, in v kterega priti je obljubilo mnogo državnih poslancev, državnikov, časnikarjev itd. Dr. Prohazka je najpred rekel, da splošni notranji mir v vseh deželah našega cesarstva, to je oni visoki cilj, kterega dognati je Njih Veličanstvo predpisalo svojim ministrom, in ministerstvo prizná ta cilj kot svojo prvo nalogo. Pogoji, da se Avstrija kot merodajna moč evropejska vtrdi, so: enakopravnost narodov, — ozir na državopravne razmere vseh dežel in narodov pod habsburško krono, — spoštovanje ljudskih zahtev v deželnih zborih, društvih in taborih, — priznanje avtonomije (samouprave) posamnih kraljestev in dežel. Poroštvo vsemu temu pa daje federacija. Pravosodja, šolstva in političnega upravnistva govornik ne šteje med skupne zadeve. Prosti volji deželnih zborov naj bode prepuščeno, da se zedinijo v državopravne skupine. Da se delegacije avstrijsko-ogerske pravično predrugačijo, treba je, da se volijo iz deželnih zborov. Prenaredba volilnega reda za to, da bi državni zastop odtrgal se od deželnih zborov — pravi govornik — delala bi le za centralizem, kteri je silno nevaren obstanku države. Vse to pa naj se skuša doseči na ustavni poti. — Ta načela naj bi se po predlogu dr. Coste, ki je bil tudi pričujoč v tem občenem zboru, vredila in bila naj bi podlaga taboru avstrijskih domoljubov (österreichischer Parteitag).

— Državni poslanec gališki Groholski je ime-

novan za ministra — brez posebnega posla. „Presse“ pravi, da je to imenovanje Poljakom še bolj nenadoma prišlo kot ustavovercem.

— Presvitli cesar je po sklepu od 25. sušca poročila o službeni delavnosti c. kr. žandarmerije našega cesarstva v preteklem letu 1870. na znanje vzeti blagovolil in ministru za deželno brambo ukazal, naj žandarmeriji za vspešno delovanje izreče cesarjevo zadovoljnost.

— Najimenitnejši mož avstrijskega pomorstva, pod-admiral pl. Tegetthoff je po kratki bolezni za pljučnico, še le 44 let star, tukaj umrl. Zguba njegova je nedomestljiva. Pokopali so ga z največo častjo; presvitli cesar sam je vse stroške prevzel na lastno blagajnico. Tegetthoff, sin c. k. majorja, je bil v Mariboru na Štajarskem rojen; leta 1864. je pri Helgolandu zmagal dansko brodovje, leta 1866. pa potolkel italijansko pomorsko armado pri Visu.

Ogersko. Po inspiraciji grofa Andrassy-a je prišla brošura na svitlo, ktera zeló lasá grofa Beusta.

Hrvaško. Novi deželni zbor se začne 1. junija. Volitve bodo sredi meseca maja. Radovedni gledamo na izid novih volitev.

Francosko. Še zmirom so tukaj iste homatije kakor so bile. Vladna armada še ni dosti močna, da bi si upala udariti nad puntarsko armado v Parizu, kjer vsak, kdor kaj premoženja ima, in pa duhovstvo živi v velikem strahu. Vélikega škofa ima puntarska vlada zaprtega; izpusti ga le, če plača 1 milijon frankov; fajmoštra pri fari sv. Magdalene, ki je skušal iz zapora pobegniti, so tako tolkli po glavi s puškinim kopitom, da je umrl. Gospé v Parizu ne nosijo več klobukov, ker je to pregospôsko; nosijo le kapuce ali pa rute čez glavo.

Rusija. — Konferencije v Londonu zarad črnomorskega vprašanja so končane. Nekteri ruski časniki so zadovoljni z izidom te konferencije, drugi ne. Vladni časniki so prav zadovoljni ter pravijo, da Rusija o črnomorski zadevi je dosegla popolnoma vse, česar je želela. Enako govori tudi „Golos“. Manj zadovoljna pa je Petrogradska „Börsenzeitung“. Ta časnik sicer priznava, da je to dobiček za Rusijo, ako je pravico zadobila, da mora na črnem morji toliko vojnih ladij imeti, kolikor jej je drago, ter misli, da se bode ruska vlada te pravice poslužila prav obilo; vendar pa nasproti misli, da je Rusija o tem na škodi, da je Turčiji dovoljeno, ne samo na črnem morji imeti mnogo vojnih ladij, temuč jih tudi pustiti v Dardanele.

Listnica vredništva. Gosp. A. Šk. pri sv. K.: Hvale vredni so Vaši sveti, naj bi se v Ljubljani zidala norišnica, duhovska bolnišnica, hiša za gluhoneme, za slepe, za hirajoče itd., kajti potreba vseh teh naprav je očividna. Al — kje novcev za vse to ali vsaj za eno napravo vzeti? Deželni zaklad, to je zaklad iz priklad na davke nabrani, jih nima; ali hoče še povikšati davke? Kjer pa nič ni, je celó cesar pravico zgubil! Pa s zidanjem samim je še malo opravljeno, kajti treba je potem mnogo denarja za vsakoletne stroške režijne. Zato je že še treba boljih časov ali — mecenov.

 Današnjemu listu je priložena obljubljen doklada.

Popravek tiskarni. V priloženem zemljovidu pod štev. 92 namesti „Pontus Euximus“ beri „Pontus Euxinus“.

Kursi na Dunaji 18. aprila.

5% metaliki 59 fl. 10 kr.	Ažijo srebra 122 fl. 40 kr.
Narodno posojilo 68 fl. 75 kr.	Napoleondori 9 fl. 97 kr.